

Simon Peters Kirke

Juni Juli August

Skolen for livet

2010

Udtrykket *skolen for livet* refererer til N. F. S. Grundtvigs (1783-1872) skoletanker, som virkeliggjordes i højskolerne. Her samles i dag både unge og ældre og mennesker fra alle dele af samfundet. Bortset fra enkelte forsøg i de senere år med kompetencegivende kurser er højskolerne eksamensfri. Målet er personlig udvikling og ikke faglighed, diskussion og ikke belæring. Men selvfølgelig har højskolerne temaer på programmet, som deltagerne kan vælge efter behag.

Udover den betydning, som højskolen har haft for de enkelte deltagere personligt, har den spillet en stor rolle i dannelsen af stat og demokrati efter Grundlovens vedtagelse i 1849 og har tillige ved sin virksomhed givet sit bidrag til den pædagogiske debat.

Grundtvigs pædagogiske tanker modnes i 1830'erne efter en lang proces, og da de udmønter sig i oprettelsen af højskoler, er disse ment som et alternativ til latinskolerne, borgerskolerne med realafdelinger og almueskolerne. I skoleloven af 1814 var det i øvrigt blevet bestemt, at alle børn skulle gå i skole fra det syvende år indtil deres konfirmation.

Grundtvigs pædagogiske interesse hænger sammen med hans politiske engagement, som oprindeligt spirede i hans ønske om mulighed for sognebåndsløsning. Da kong Frederik VI i 1831 indførte rådgivende provinsialstænder, som første gang trådte sammen i 1835-36 i Roskilde, Viborg, Slesvig og i Itzehoe, indså Grundtvig, at de valgte såvel som deres vælgere havde behov for fri oplysning om *folkenaturen, statsforfatningen, fædrelandet og om modersmålet*. Han tænkte især på, hvordan der kunne komme et folk ud af almuen, som et halvt århundrede efter stavnsbåndets ophævelse i 1788 stadig befandt sig i et

”åndeligt stavnsbånd”.

Nu drejede det sig ikke mere kun om sognebåndsløsning, men om kampen for *det danske* i Sønderjylland. Grundtvig arbejdede for *”Danmarks genfødsel og Nordens forening”*. Grænsen skulle ifølge Grundtvig følge folkegrænsen og gå dér, hvor man endnu talte dansk.

Den første højskole

Grundtvig var optaget af tanken om en højskole i Sorø ved Akademiet, og der blev virkelig her i 1837, som et skridt på vejen, oprettet en *realafdeling*, hvor man i stedet for græsk og latin lagde vægten på nyere sprog og på naturvidenskaber. Men Grundtvig ville mere end det, og det lykkedes ham i begyndelsen af 1840'erne at interessere den nye konge, Christian VIII, for sine tanker. Højskolen skulle have de unge som målgruppe og beskæftige sig med modersmålet, fædrelandets historie, folkesangen, landets kulturgeografi og statsforfatningen og i anden række også med fædrelandets litteratur. Skolen skulle være eksamensfri og metoden være det levende ord. Det blev i Sorø ikke helt som Grundtvig havde tænkt sig, men der blev i 1845 åbnet en realafdeling med en friere sproglig uddannelse, med naturhistorie, historie, statsvidenskab, landøkonomi, agerbrug og forstvæsen.

Året inden, i 1844, oprettedes den første højskole i Grundtvigs ånd af Christian Flor, der var inspireret af hans tanker – Folkehøjskolen i Rødding, den nuværende højskole i Askov, hvortil den blev flyttet efter 1864. Grundtvig bidrog med sine ideer. Andre havde de praktiske forudsætninger for at bringe dem til virkelighed. En af de mest markante højskolefolk var den unge Chri-

sten Kold (1816-70), der på Ryslinge Mark åbnede sin første skole i 1851, som siden hen blev til stor inspiration for hele højskolebevægelsen.

Grundtvigs pædagogiske tanker var ikke i sig selv enestående eller avancerede i forhold til hans tid. Det særlige ved dem var snarere, at de blev gjort gældende i sammenhænge og i en tid, hvor der var brug for dem, og af folk, der evnede at virkeliggøre dem. Grundtvig selv blev et ikon for en bevægelse, der fik stor betydning for mennesker og samfund langt ud over hans egen levetid.

Grundtvigs skoleprogram

I værket *”Nordens Mytologi”* fra 1832 sonder Grundtvig imellem det menneskelige og det kristne, imellem anskuelse og tro. Det var ikke nogen ny tanke, men det betød noget for hans forestillinger om, hvordan skolen skulle være. Skolen skulle beskæftige sig med *det menneskelige* og med *anskuelsen* – ikke med troen. Udtrykket *”menneske først, kristen så”* er blevet stående efter Grundtvig.

Den folkelige opdragelse vedrører det dennesidige og det menneskelige: folkenaturen, statsforfatningen, fædrelandet – *”det levende, fælles, almindelige”*.

Den virkelige verden har imidlertid ikke hastværk med at virkeliggøre ideerne. Det gejstlige tilsyn med folkeskolen blev først ophævet nord for Kongeåen i 1933 og for Sønderjyllands vedkommende i 1949.

For Grundtvig skulle opdragelsen ikke være en kristelig fuldkomngørelse og end ikke personlighedsdannende som i den humanistiske tradition, men være til det borgerlige samfunds vé og vel – *”det almindelige bedste”*. Skolen skulle være en statsopgave, mente han.

For Grundtvig er ungdomstiden den bedste skoletid. Oplysningen her skal foregå i frihed både for lærere og for elever, og grundlaget skal være folkets liv i fortid og i nutid. Oplysningens metode er det levende, talte ord på modersmålet.

Skolen for livet har for Grundtvig tre hovedretninger, nemlig ”den guddelige, den borgerlige og den videnskabelige”. Det er den ”borgerlige” retning, der er højskolens anliggende.

Med *borgerlig* tænkes der på en skole, der har til opgave at danne folket, og målgruppen var for Grundtvig først og fremmest *almuen*.

Der er nu ikke grund til at tro, at Grundtvig vantrivedes i latinskolen og i den uddannelsesbaggrund, han selv havde fået. Den var jo med til at åbne verden for ham og sætte ham i stand til at virkeliggøre det kald, som han følte så stærkt, nemlig at reformere kirke og samfund.

Et pædagogisk tilbageblik

Det kan være svært at redegøre for, hvorfor vi tænker, som vi gør. Vore tanker og ideer er naturligvis betingede af den tid, vi lever i, men også af enhver tids idéhistoriske, politiske og religiøse forudsætninger. Meget er bevidst, når det gælder vore forudsætninger, men endnu mere er ubevidst, og meget af det, der påvirker os, har spor langt tilbage. Sådan er det for os, og sådan var det for Grundtvig.

Pædagogikken ligger - i hvert fald i den teoretiske tænkning - tæt op ad de forskellige epokers religiøse og filosofiske strømninger. I forhold til det bibelske menneskesyn og verdensbillede følger pædagogikken *fredsvejen*, og i forhold til de mange tankeretninger indenfor humanismen stræber den efter at ruste mennesket til at nå de pågældende ideale mål.

Er målet det enkelte menneskes helt frie vækst stilles pædagogikken over for særlige problemer.

Ifølge katolsk opfattelse er det pædagogikkens mål at medvirke til at sikre det evige samfund med Gud – at opnå fuldkommenhed i delagtiggørelse i Guds overnaturlige væsen. Mennesket kan nå en del af vejen selv, men når først målet i kraft af Guds nåde.

Martin Luthers (1483-1546) pædagogiske tanker bygger på hans lære om de to regimente, det åndelige og det verdslige. Det er opdragelsens

mål at fremme og tjene Gud i begge regimente. Det verdslige regimentes mål er at gøre vilde dyr til mennesker, og det åndelige regimentes at gøre mennesker til troende kristne.

Renæssancen, der afslutter middelalderen, sætter omkring 1500, med udgangspunkt i antikkens tænkning, fokus på det enkelte menneske – foreløbigt inden for rammerne af det bibelske menneskesyn og verdensbillede.

Herefter udvikler tænkningen sig i en eksplosion af ideer, som gradvist drager mennesket ud af det bibelske, religiøse univers og siden også bort fra de humanistiske ideologiers idealistiske mål, for i Jean-Paul Sartres (1905-80) eksistentiale tænkning i det 20. årh. at nå frem til det fuldstændigt befriede menneske, der i etisk henseende kun er forpligtet over for sig selv.

I det nære perspektiv i forhold til Grundtvig havde englænderne allerede i 1600-tallet beskæftiget sig med erfaringsfilosofi med blik for det praktiske og nyttige. Det var perspektiver, Grundtvig stiftede bekendtskab med under sine englandsrejser, og som kom ham til gavn.

1700-tallet er kendetegnet ved *pietismen*, som har det enkelte menneskes vækkelse som sit pædagogiske mål, og *oplysningstiden*, hvis pædagogiske retning kaldes for *filantropismen*.

Her gør man sig tanker om det naturlige menneske og respekten for barnet og lægger vægt på børns leg i det fri i naturlige omgivelser.

Jean-Jaques Rousseau (1712-78) er det store navn i sidste halvdel af 1700-tallet. Løsenet er: *Tilbage til naturen!* Hans tanke er, at mennesket af naturen er godt, og at barndomstiden har en egenverdi.

Den tyske pædagog Friedrich Fröbel (1782-1852), også kaldet ”børnehavens fader”, mener, at barnet skal vokse frit som en blomst i en *have* med den pleje, der gavner dets frie vækst. Dette syn på barnet svarer til det Grundtvig-Kold'ske.

Tidens strømninger

I slutningen af 1700-tallet nedsættes i Danmark en skolekommission til udarbejdelse af reformer på skoleområdet. Som et resultat heraf oprettes Blågård Seminarium i 1791. Der er reformer af den lærde skole i 1775,

og der tages mange private skoleinitiativer og oprettes lånebogssamlinger, aftenskoler og søndagsskoler og udgives pædagogiske tidsskrifter.

I synet på folk og historie harmonerede Grundtvig med den tyske teolog og filosof Johann Gottfried von Herders (1744-1803) tanker om historien som en organisk vækstproces og om folkeslagene som levende enheder med hver sin ”folkesjæl”.

Herder havde studeret i Königsberg og virkede i Riga.

Der var stor optimisme i tilknytning til oplysningstidens tanker, som imidlertid for vort lands vedkommende snart dæmpedes af krig og statsbankerot.

1800-tallet bød på nye udfordringer og prægedes af nye tanker, men med sig ind i det nye århundrede havde man en righoldig bagage af åndsstrømninger med bud på principper for opdragelse, oplysning og dannelse.

Den nye tids praktiske virkelighed for mennesker og samfund måtte vise, hvorledes den idemæssige og pædagogiske arv kunne føres videre. Det var højskolens umiddelbare mål at skabe et folk og en stat.

Højskole – folk og stat

Højskolen har fortsat sine idealer og er i dag et levende mødested for alle. Men nationens indre og ydre vilkår har ændret sig. Vil højskolen fortsat være mødestedet for en meningsudveksling om mål og værdier i en multikulturel og multietnisk verden, og hvordan styrker højskolen fællesskabet i konkurrencestaten, hvor det gælder om at være dygtigere end de andre?

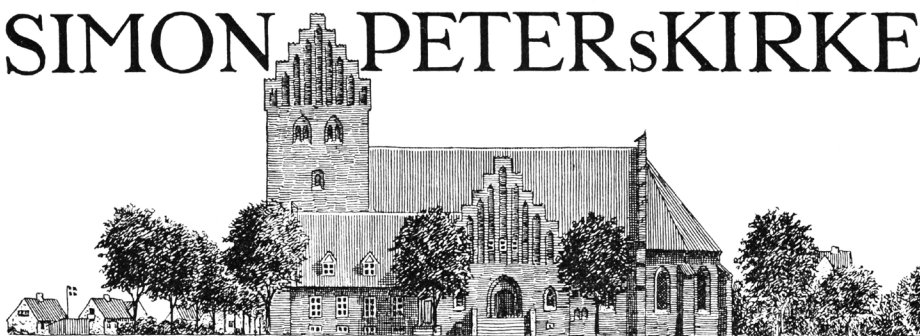
Der er i vor tid tale om en konkurrence både individuelt og mellem stater, som stiller krav om faglighed og ”kompetencer” på en måde, som oprindeligt var fremmed for højskolen.

Her er der brug for kritik og selvkritik i meningsudvekslingerne.

Det samme gælder for en kirke, der undertiden synes at se det som et nødvendigt vilkår ”at være med på noderne”. Jesu Kristi evangelium er ikke en hindring for at være fuldt til stede og engageret i tiden, men det indeholder ikke desto mindre en kritik af tiden, som befrier kirken fra alt det, der ikke er dens anliggende.

Niels Henrik Olesen

SIMON PETERsKIRKE

Velkommen tilbage

Menigheden byder Tove Fergo velkommen tilbage, når hun den 1. juni efter en periode med sygdom og rekreation genoptager tjenesten. Det er vort ønske, at Tove Fergo da er kommet til kræfter, og at tjenesten må være til fornyet glæde og velsignelse både for hende og for menigheden.

Konfirmation i 2011

Der er konfirmationer i Simon Peters Kirke i 2011 ved Tove Fergo:

Fredag den 20. maj (Bededag) kl. 12

Lørdag den 28. maj kl. 12

Torsdag den 2. juni kl. 12

(Kr. himmelfartsdag)

og ved Niels Henrik Olesen:

Palmesøndag den 17. april kl. 10

Søndag den 16. oktober kl. 10.

Indskrivning

Børn med bopæl i Simon Peters sogn, og som går i 7. klasse i skoleåret 2010/11 kan indskrives til Tove Fergos undervisning hos kordegnen i dennes træffetid i maj måned, og til Niels Henrik Olesens undervisning i dennes træffetid fra den 4. maj.

Kammerkoncert

Fredag den 11. juni kl. 16

Et kammerensemble med solisterne Anne Mette Wilhelm Knudsen og Isabella Hübener fremfører værker af Bach, Prokofiev og Poulenc. Store sal.

Menighedsmøde og kormusik

Tirsdag den 15. juni kl. 18.30

indbyder menighedsrådet til et møde i menighedshusets store sal, hvor der vil blive orienteret om menigheds-

rådets aktuelle arbejde og tanker om fremtiden.

Kl. 19.30 vil der blive budt på kormusik i kirken ved Kastrup Kammerkor, hvorefter vi trækker ind i menighedssalen til fortsat festligt samvær.

Sankt Hans

Vi fejrer Sankt Hans ved en aftensang i kirken og et stemningsfuldt samvær i menighedshusets store sal

Onsdag den 23. juni kl. 17

I ord og toner vil vi glæde os over den lyse årstid.

Anlæg og byggeri

I vinteren 2009/10 afsluttedes det store byggeprojekt med installation af elevator i menighedshuset og renovering af hele førstesalen. En bærende idé i dette projekt har været at lette adgangen til kontorer og lokaler for handicappede.

Det har tillige længe været menighedsrådets ønske at lette adgangen til kirken og at skabe bedre toiletforhold for handicappede. Derfor har rådet truffet beslutning om at renovere forpladsen foran kirken, således at kørestolsbrugere ad ramper kan få direkte adgang til kirken.

Samtidigt vil der blive opført et toilet for handicappede til venstre for kirken mellem kapelbygningen og mindestenen, som vil få en fremtidig placering lidt længere ude mod Kastrupvej.

Det er håbet at kunne påbegynde disse arbejder allerede hen på sommeren i år under forudsætning af, at de praktiske forberedelser kan nå at blive færdige, ellers vil arbejderne finde sted i sommeren 2011.

Vi håber, at menigheden kan bære over med de gener, som disse arbejder vil medføre, så længe de står på.

Sognet 75 år

Skærtorsdag den 1. april i år fyldte Simon Peters sogn 75 år. Igennem årene har vi fejret de runde år for ibrugtagningen af menighedssalen som kirkesal 2. påskedag, den 6. april 1931 og indvielsen af den nuværende kirke den 10. september 1944.

I mindre grad har vi markeret sogneopdelingen 1. april 1935, hvor den sydlige del af Filips sogn fra en linje syd for Italiensvej-Parmagade skilte sig ud som et selvstændigt sogn under navnet Simon Peters sogn.

Sogneudskillelsen i 1935 var imidlertid en vigtig og længe ventet begivenhed for dem, der i Filips store sogn virkede i den sydlige del af sognet.

Som midlertidig kirke indviedes det nuværende menighedshus som kirke 2. påskedag 1931 under navnet Simon Peters Kirke, men igennem årene bevaredes ønsket og håbet om at kunne opføre en "rigtig" kirke.

Hvordan man forestillede sig denne fremtidige kirke, giver kirkebladets hovedtegning fra disse år et indtryk af – en bygning med tårn og et noget større kirkeskib.

Et indtryk af de daværende kirkeplaner kan man også få ved at betragte Højdevangskirken, hvis 75-års jubilæum netop er blevet fejret palmesøndag i år.

Oprettelsen af det nye Simon Peters sogn i 1935 oplevedes som et skridt på vejen til at få en tilsvarende, "rigtig" kirke, og snart efter sogneopdelingen nedsattes en byggekomité til virkeliggørelse af disse planer.

Da kirken endelig stod færdig i efteråret 1944, levede den på grund af de trange tider ikke helt op til de tidligere forventninger. Tårnet mangede, og kirkerummet blev lidt mindre. Den kom med andre ord, bortset fra de høje hvælvinger, ikke til at overgå den "lille", midlertidige kirke i den størrelse, man havde drømt om. I virkeligheden var den "lille" kirke ikke så lille endda. Menighedshusets indgangsparti og våbenhus er faktisk stateligere end kirkens og salen ganske rummelig. Hovedsagen er, at vi i dag er glade for begge bygninger, som tjener os godt i kirke- og menighedslivet.

Adresser

Sognepræst

Niels Henrik Olesen

træffes i præsteværelset
Wibrandsvej 41 C
tirsdag, torsdag og fredag
kl. 10 - 11, onsdag kl. 17-18.

I øvrigt efter aftale.

Tlf./fax 32 55 27 06. E-post: nhol@km.dk

Sognepræst Tove Fergo

Træffes på præstekontoret på 1. sal i menighedshuset mandag kl. 10-11, tirsdag kl. 17-18, onsdag og torsdag kl. 10-11. Fredag fri.

Træffes iøvrigt efter aftale.

Tlf. 32 55 25 50.

E-post: tofer@km.dk

Organist

Jesper Petersen

træffes i kirken
på tlf. 32 55 40 61

Simon Peters Kirkes kontor

Wibrandsvej 41 B.
Kordegn Karin Grage.
Kontoret er åbent mandag til fredag kl. 9 -13.

Tirsdag tillige kl. 16 -18 og efter aftale.

Tlf./fax 32 55 00 64.

E-post: kkg@km.dk

Kirketjener

Agner Rasmussen

Telefon i kirken kl. 8-13:
32 55 40 61.

Menighedsrådsformand

Jens Holger Helbo Hansen

Dirchsvej 19, 2300 Kbh. S. Tlf. 32 50 21 18.

E-post: JHH@skm.dk

Kirkeværgen Jørn Petersen

Tlf. 32 51 85 42

E-post: jorn@petersen.mail.dk

Simon Peters sogns menighedsbørnehavn

Tlf. 32 50 84 82.

Stof til næste nummer af kirkebladet indleveres

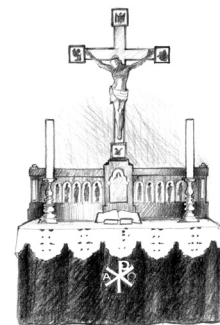
til Niels Henrik Olesen senest den 1. juni

Ansvarsh.: Niels Henrik Olesen

Simon Peters Kirkes hjemmeside:

www.simon-peters-kirke.dk

Gudstjenester

Juni

Lørdag den 5. juni

Dåbsgudstjeneste

Kl. 11.00: Tove Fergo

Søndag den 6. juni

1. s. e. trin. – Lk. 12,13-21

Kl. 10.00: Tove Fergo

Kirkekaffe

Søndag den 13. juni

2.s.e. trin. – Lk. 14,25-35

Kl. 10.00: Niels Henrik Olesen

Søndag den 20. juni

3.s.e. trin. – Lk. 15,11-32

Kl. 10.00: Tove Fergo

Søndag den 27. juni

4.s.e. trin. – Mt. 5,43-48

Kl. 10.00: Niels Henrik Olesen

Juli

Lørdag den 3. juli

Dåbsgudstjeneste

Kl. 11.00: Tove Fergo

Søndag den 4. juli

5.s.e. trin. – Mt. 16,13-26

Kl. 10.00: Tove Fergo

Kirkekaffe

Søndag den 11. juli

6.s.e. trin. – Mt. 19,16-26

Kl. 10.00: Tove Fergo

Søndag den 18. juli

7.s.e. trin. – Mt. 10,24-31

Kl. 10.00: Tove Fergo

Søndag den 25. juli

8.s.e. trin. – Mt. 7,22-29

Kl. 10.00: Niels Henrik Olesen

August

Søndag den 1. august

9.s.e. trin. – Lk. 12,32-48

Kl. 10.00: Tove Fergo

Kirkekaffe

Lørdag den 7. august

Dåbsgudstjeneste

Kl. 11.00: Niels Henrik Olesen

Søndag den 8. august

10.s.e. trin. – Mt. 11,16-24

Kl. 10.00: Niels Henrik Olesen

Søndag den 15. august

11.s.e. trin. – Lk. 7,36-50

Kl. 10.00: Tove Fergo

Søndag den 22. august

12.s.e. trin. – Mt. 12,31-42

Kl. 10.00: Tove Fergo

Søndag den 29. august

13.s.e. trin. – Mt. 20,20-28

Kl. 10.00: Niels Henrik Olesen

Det er muligt at bestille en taxa på kirkens regning til gudstjenesterne.

Nærmere oplysninger fås ved henvendelse til kordegnen på tlf.: 32 55 00 64